

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — P Oy

(Věc C-6/12) (¹)

(Státní podpory — Články 107 SFEU a 108 SFEU — Podmínka „selektivity“ — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 1 písm. b) bod i) — Existující podpora — Vnitrostátní právní předpisy v oblasti daní z příjmů právnických osob — Odpočitatelnost vzniklých ztrát — Neodpočitatelnost v případě změny vlastníka — Povolování výjimek — Prostor daňové správy pro uvážení)

(2013/C 260/17)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

P Oy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad čl. 107 odst. 1 SFEU — Právní úprava odpočtu ztrát společností — Právní úprava daně z příjmů, která stanoví, že ztráty dosažené za určité zdaňovací období mohou být přeneseny a odečteny od případných zisků dosažených v následujících zdaňovacích obdobích — Vyloučení odpočtu ztrát v případě změny vlastníka v průběhu roku, ve kterém bylo dosaženo ztráty, nebo po tomto roku — Výjimka z pravidla vylučujícího odpočet v případě oprávněných důvodů souvisejících s pokračováním činnosti dotčené společnosti

Výrok

- 1) Takový daňový režim, jako je daňový režim dotčený v původním řízení, může splňovat podmínku selektivity jakožto prvku pojmu „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud by bylo prokázáno, že základem referenčního systému, tedy „obvyklého“ systému, je zákaz odpočtu ztrát v případě změny vlastníka ve smyslu § 122 odst. 1 zákona č. 1535/1992 ze dne 30. prosince 1992 o daní z příjmu (Tuloverolaki), ve vztahu k němuž by systém povolování stanovený ve třetím odstavci tohoto článku představoval výjimku. Takový režim lze odůvodnit povahou nebo strukturou systému, jehož je součástí, přičemž toto odůvodnění vylučuje, aby měl příslušný vnitrostátní orgán, pokud jde o udělení výjimky ze zákazu odpočtu ztrát, prostor pro volné uvážení, který jej opravňuje k zakládání jeho rozhodnutí o povolení na kritériích, která nejsou

vlastní tomuto daňovému režimu. Soudní dvůr nicméně nemá k dispozici dostatek poznatků, aby o této kvalifikaci mohl s konečnou platností rozhodnout.

- 2) Článek 108 odst. 3 SFEU nebrání tomu, aby takový daňový režim, jako je režim stanovený v § 122 odst. 1 a 3 zákona č. 1535/1992, v případě, že by měl být kvalifikován jako „státní podpora“, byl z důvodu své povahy „existující podpory“ nadále použitelný členským státem, který tento daňový režim zavedl, aniž je dotčena pravomoc Komise stanovená v uvedeném čl. 108 odst. 3 SFEU.

(¹) Úř. věst. C 58, 25.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechthof te Leeuwarden — Nizozemsko) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand v. Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Věc C-26/12) (¹)

(„Daň z přidané hodnoty — Šestá směrnice 77/388/EHS — Články 17 a 13, B, písm. d), bod 6 — Osvobození — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Penzijní fondy — Pojem „spravování zvláštních investičních fondů““)

(2013/C 260/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof te Leeuwarden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Gerechthof te Leeuwarden — Výklad čl. 13 části B písm. d) bodu 6 a článku 17 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) a čl. 135 odst. 1 písm. g), článků 168 a 169 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném

systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Osoba povinná k dani, která podle předpisů vnitrostátního penzijního práva založila penzijní fond k zajištění starobních důchodů svých zaměstnanců, kteří jsou účastníky tohoto fondu — Odečtení daně zaplacené na vstupu, uložené za služby, které jí byly poskytnuty za účelem správy penzijního fondu

Výrok

Článek 17 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládán v tom smyslu, že osoba povinná k dani, která k zajištění důchodových nároků svých zaměstnanců a bývalých zaměstnanců založila takový z právního a daňového hlediska oddělený penzijní fond, jako je fond dotčený ve věci v původním řízení, může odečíst daň z přidané hodnoty, kterou odvedla ze služeb souvisejících se správou a fungováním uvedeného penzijního fondu, za podmínky, že všechny okolnosti týkající se dotčených transakcí nasvědčují existenci přímé a bezprostřední souvislosti.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — „Evita-K“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-78/12) (¹)

(„Směrnice 2006/112/ES — Společný systém daně z přidané hodnoty — Dodání zboží — Pojem — Nárok na odpočet — Odepření — Skutečné provedení zdanitelného plnění — Nařízení (ES) č. 1760/2000 — Systém identifikace a evidence skotu — Ušní značky“)

(2013/C 260/19)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Evita-K“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Sofia-grad — Výklad čl. 14 odst. 1, čl. 178 písm. a), čl. 185 odst. 1, čl. 226 bodu 6 a článku 242 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu u koupě zvířat — Důkaz o uskutečnění dodání zboží — Otázka, zda existuje povinnost uvádět ve fakturách ušní značky zvířat, která podléhají identifikaci podle unijních veterinárních právních předpisů — Otázka, zda existuje povinnost prokázat vlastnické právo dodavatele

Výrok

- 1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že v souvislosti s uplatňováním nároku na odpočet daně z přidané hodnoty nezávisí pojem „dodání zboží“ ve smyslu této směrnice ani důkaz o uskutečnění takového dodání na způsobu nabytí vlastnického práva k dotčenému zboží. Je na předkládajícím soudu, aby v souladu s pravidly dokazování vnitrostátního práva provedl celkové hodnocení všech důkazů a skutkových okolností sporu, který mu byl předložen, a určil, zda k dodání zboží dotčenému v původním řízení skutečně došlo, a případně zda může být na základě uvedeného dodání zboží uplatňován nárok na odpočet.
- 2) Článek 242 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že neukládá osobám povinným k dani, které nejsou zemědělskými výrobci, aby ve svém účetnictví vykazovaly předmět dodání zboží, jedná-li se o zvířata, a prokazovaly, že tato zvířata byla předmětem ovládnutí v souladu s mezinárodním účetním standardem IAS 41 „Zemědělství“.
- 3) Článek 226 bod 6 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že neukládá osobě povinné k dani, která provádí dodání zboží zvířat spadajících do systému identifikace a evidence zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, aby uváděla ušní značky těchto zvířat na fakturách týkajících se tohoto dodání.
- 4) Článek 185 odst. 1 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje opravit odpočet daně z přidané hodnoty pouze v případě, že dotčená osoba povinná k dani měla předem nárok na odpočet této daně za podmínek stanovených v čl. 168 písm. a) této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 133, 5.5.2012.